

زنان ساده لوح

را منتشر کند، هویت متهمان را شناسایی و آنها را در یکی از مناطق جنوبی تهران دستگیر و به همراه ادله دیجیتال به پلیس فتا منتقل کردند تا پاسخگوی اعمال مجرمانه خود باشد. این تنها مورد اغفال زنان و دختران با شیوه‌های عجیب و غریب نیست و آبان ماه امسال هم مرد رمال ۴۵ ساله‌ای دستگیر شد که به بهانه فروش «معجون خوشبختی»، داروی بخت‌گشایی و رفع مشکلات، اعتماد زنان را جلب کرده و به خانه آنها می‌رفت. او البته قبل از ملاقات با طعمه‌های خود، این شرط را هم گذاشته بود که جز خودشان هیچ‌کس دیگر نباید در خانه حضور داشته باشد. زنان نیز با سودای حل مشکلات زندگی و بخت‌گشایی رمال را به خانه خودشان راه دادند. او پس از حضور در خانه، با دادن یک نوشیدنی به قول خودش جادویی، زنان و دختران را بیهوش و بعد از سرقت اموال با ارزش و آزار و اذیت آنها از محل متواری می‌شد.

شیادانی

در لباس رمالی

سرهنک فضل... سواری پور، رئیس پلیس آگاهی غرب استان تهران

گرچه رمالی و فالگیری از گذشته نوعی کلاهبرداری از مردم ساده لوح به شمار می‌رود، اما باید گفت کم نیستند افرادی که با وجود تحصیلات عالیه دانشگاهی گرفتار این قبیل شیادان می‌شوند. این اشخاص با سوءاستفاده از شعار مذهبی و نیازهای افراد و باورهای نادرست نقشه‌های کثیف خود را پیاده کرده و با دریافت مبالغ هنگفت وعده‌های پوچ به مردم می‌دهند. گرچه پلیس برنامه‌هایی را برای برخورد با این قبیل مجرمان در دستور کار دارد، اما این خود مردم هستند که نباید دل به خرافات آنها ببندند و سعی کنند از طریق منطقی و درست مشکل خود را حل کنند.

گزارش هفته

تشریح

ویژه‌نامه حوادث | روزنامه جام جم | ۵

چهارشنبه ۲ اسفند ۱۴۰۲ | شماره ۱۰۵۳

آسیب‌های نبود تفکر نقاد و پرسشگری

دکتر حمید یعقوبی روانشناس و عضو هیات علمی دانشگاه شاهد با بیان این‌که جوانی دوره‌ای است که افراد در آن علاقه دارند مورد توجه دیگران واقع شوند، به تپش گفت: «بخش عمده‌ای از هویت جوان و نوجوان ناشی از تصویری است که از بدن خود دارد. در دنیا مسابقات مختلفی از جمله ملکه زیبایی و دختر شایسته برگزار می‌شود که یک بخش آن ناشی از همین نیاز است که جوان و به خصوص دختران مایل به دیده شدن هستند. ضمن این‌که آمار جراحی‌های زیبایی در ایران بسیار بالاست و بخشی از این اتفاق نیز ناشی از همان نیاز به جلب توجه دیگران است که جوان و نوجوان به آن احتیاج دارد. وجود این نیاز طبیعی در جوان انگیزه‌ای می‌شود تا با ریسک‌پذیری و ورود به چنین چالش‌هایی حس هیجان طلبی و کنجکاوی خود را ارضا کند. او پس از ورود به چالش به این فکر نمی‌کند که ممکن است پشت چنین چالش‌هایی مسائل خطرناک دیگری مطرح باشد. او ظاهر را می‌پند، اما از پشت صحنه و اتفاقات پس آن غافل است. علت غفلت هم این است که در نظام آموزش و پرورش و تعلیم و تربیت مدرسه و دانشگاه، و همچنین محیط خانواده و سطح جامعه، تفکر نقاد و پرسشگری را به جوان و نوجوان مان آموزش نداده‌ایم. در سیستم‌های بزرگتر علاقه داریم دیگران حرف مان را گوش کنند و به نوعی بله قربانگو داشته باشیم یا به عنوان والد فرزندمان از ما اطاعت کند که اگر غیر این رفتار کند، از نظر ما ناسازگار است. این مهمترین ایراد فقدان تفکر نقاد و پرسشگری است. تفکر نقاد یعنی جوان و نوجوان موضوع مطرح شده را به پوته نقد و پرسشگری بکشد که چرا باید این کار را انجام دهد؟ چرا این درست است و آن غلط؟ چرا معلم و رسانه می‌گویند که افراد نباید به هر حرفی اعتماد کنند. اشکالی به فرزندان ما وارد نیست و ایراد را باید در سیستم تربیتی و آموزش و پرورش جست و جو کرد که باعث می‌شود فرزندان مان را پرسشگر تربیت نکنیم. اگر کودک و نوجوان مان را نقاد و پرسشگر تربیت کنیم، در این صورت و در مواجهه با هر تفکر و خواسته‌ای بلافاصله اعتماد نمی‌کنند و این سؤال را مطرح می‌کنند که چرا باید خواسته برخی افراد را برآورده کنند، اما وقتی آموزش نبیند، سواد رسانه‌ای نداشته باشد، نقد نکند و از او صرفاً اطاعت محض خواسته شود، طبعاً از چاله به چاه می‌افتد. جوان و نوجوان به دلیل حس هیجان طلبی و ریسک‌پذیری، کاری را انجام می‌دهد و درگیر مشکلات پس از آن می‌شود، بعد به خودمان می‌آییم که چرا این اتفاق افتاد و چرا این بلا سر فرزندم آمد.» این روانشناس نبود سواد رسانه‌ای و تفکر نقاد را مهمتر از کمبود اعتماد به نفس دانست و افزود: «آن قدر که نبود تفکر نقاد و پرسشگری به جوان و نوجوان آسیب می‌زند و او را گرفتار دام سودجویان می‌کند، کمبود اعتماد به نفس یا عزت نفس عامل تعیین‌کننده‌ای به شمار نمی‌رود. مگر تمام دخترانی که در برابر این چالش قرار گرفتند، تسلیم خواسته ادمین صفحه شدند؟! چرا یک خانم ۴۰ یا ۳۰ ساله سراغ این چالش نرفته. جوانی دوره دیده شدن است و وقتی فرصت این کار به او داده نشود، فرد دیگری با سوءاستفاده از این شرایط زمینه را به گونه‌ای منفی برای دیده شدن او فراهم می‌کند که آثار سوئی به همراه دارد. برای ایجاد تفکر نقاد، خانواده، نظام آموزش و پرورش و در کل حاکمیت باید وارد عرصه شوند تا اثر خود را به صورت آگاهی، پرسشگری و نقادی در جلوگیری از افتادن نوجوانان و جوانان در دام سودجویان نشان دهد.»

هشدارهایی

که باید آویزه

گوش شوند

سرهنک داوود معظمی گودرزی رئیس فتای تهران بزرگ سوءاستفاده از محتوای خصوصی در شبکه‌های اجتماعی یکی از شایع‌ترین جرایم حوزه فضای مجازی است و افراد نباید در فضای مجازی به افراد ناشناس و غریبه اعتماد کنند و اطلاعات و تصاویر شخصی و خصوصی خود را در اختیار دیگران قرار دهند. برابر ماده ۱۷ قانون جرایم رایانه‌ای هرکس به وسیله سیستم‌های رایانه‌ای و مخابراتی، صوت یا تصویر یا فیلم خصوصی یا اسرار دیگری را بدون رضایت او منتشر کند یا در دسترس دیگران قرار دهد به نحوی که منجر به ضرر یا هتک حیثیت او شود، مرتکب جرم شده و قانونگذار برای آن مجازات تعیین کرده است.